

Попередження та розслідування кіберзлочинів

Паєцик К.С.

студентка першого курсу ЮД-743 ДДУВС

Вишня В.Б.

*науковий керівник, професор кафедри економічної та
інформаційної безпеки ДДУВС,
доктор технічних наук, професор*

Кіберзлочинність є явищем міжнародного значення. Її рівень перебуває у прямій залежності від рівня розвитку та впровадження сучасних комп'ютерних технологій, мереж їх загального користування та доступу до них. Стрімкий розвиток інформатизації в Україні несе за собою потенційну можливість використання комп'ютерних технологій з корисливих та інших мотивів, що певною мірою ставить під загрозу не лише національну безпеку держави, а й особисті, майнові, немайнові та інші права і свободи громадян.

Проблематика попередження злочинності у сфері інформаційних технологій та кібербезпеки досить часто обговорюється фахівцями в інформаційній сфері в журналах, на конференціях, круглих столах і засобах масової інформації. Деякі аспекти попередження кіберзлочинності вивчали та обговорювали у своїх статтях С. Битко, В. Бутузов, А. Волеводз, Д. Дубов, Н. Дубова, С. Кльоцкін, В. Мілашев, М. Литвинов, В. Мохор, Т. Тропіна, В. Хахановський та інші.

Станом на сьогоднішній день кількість кіберзлочинців в Україні достатньо невелика. В групі кіберзлочинців розрізняють дві категорії: Люди віком з 15 до 21 років, а також з 21 і більше. Розрізнити ці дві групи можливо по цілі їх злочину. Якщо в першій групі найчастішою метою є просто бешкетництво, то в другій це детально-поміrkований злочин, з метою розкрадання або руйнування інформації в інформаційних системах і мережах.

Попередження злочинності складається зі стратегій і заходів, спрямованих на зниження ризику вчинення злочинів і нейтралізацію потенційно шкідливих наслідків для приватних осіб і суспільства в цілому. У багатьох випадках стратегії протидії кіберзлочинності є невід'ємною частиною стратегій забезпечення кібербезпеки. Ефективна

та успішна боротьба з кіберзлочинцями неможлива без детального аналізу образу мислення і особи порушника .

В багатьох країнах створені спеціалізовані підрозділи які виявляють, розслідують, а також вистежують злочинців. Звісно ці ж підрозділи займаються пошуком інформації з цього питання на національному рівні. Таким чином допустимо вважати ці підрозділи головним рушійним механізмом у боротьбі з кіберзлочинністю.

Для боротьби із загрозою кіберзлочинності, яка, безумовно, зростатиме з подальшим розширенням сфери використання інформаційних технологій, надаючи великі можливості для протиправної діяльності як індивідуумам, так і злочинним групам, необхідна постійна міжнародна співпраця. Контролювати кіберзлочинність і боротися з нею на рівні окремої держави практично неможливо.

Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновок, що протидія кіберзлочинності – це частина національних інтересів держави. Кіберзлочинність уже стала великою проблемою для всього світу, і проблема нестримно наростає. Правоохоронні органи намагаються поспіти за нею: законодавці ухвалюють нові закони, поліцейські агентства формують спеціальні підрозділи по боротьбі з кіберзлочинністю. Кіберзлочин як і будь-який інший злочин є не лише правова, але і соціальна проблема. Тому є велика потреба в боротьбі з проблемою яка може в майбутньому повністю поглинути систему інформаційної діяльності.

1. Іванченко О. Ю. / Криміналістична характеристика кіберзлочинності, запобігання кіберзлочинності на національному рівні/ 6 с.

2. О. В. Орлов., Ю. М. Онищенко / Попередження кіберзлочинності – складова частина державної політики в Україні. / 7 с.

3. Актуальні питання розслідування кіберзлочинів : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Харків, 10 груд. 2013 р. / МВС України, Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х. : ХНУВС, 2013. – 272 с